

Rette kan siges at ligge noget uretfærdigt. Det Standpunkt, som Landstinget har stillet sig paa, kan forsvares, men — for atter at gentage det — man kan ogsaa gaa den Vej, som blev antydet af det andet Mindretal, og som fik sit Udtryk her i Udtalelsen af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds, at indføre en gennemgaaende Formueskat og fra den trække Hartkorns- og Bygningsafgiften. Men den Vej, som Flertallet vil gaa, tror jeg ikke er den rette, og hvis særlig Folketinget til syvende og sidst skulde ville holde paa den gennemgaaende Formueskat uden Fradrag af de faste Ejendomsskatter, forundrer jeg mig oprigtig talt derover. — Det andet Punkt, som er mellem Flertallet i det andet Ting og Flertallet i dette Ting, er jo Spørgsmaalet om Selvangivelse. Det skal jeg ikke omtale videre vidtløftig, det forekommer mig, at Forskellen mellem de to Tings Opfattelse ikke er saa uhyre stor, at man paa dette Punkt ikke skulde kunne antage, at man til sidst forholdsvis let kunde blive enig. Saa har jeg intet mere at udtale paa Mindretallets Vegne. Men jeg har endnu paa mine egne Vegne et Par Ord at sige. Der blev under den forrige Sags Behandling af et æret Medlem for Kjøbenhavn henvendt nogle Ord til mig om, at jeg havde udtalt mig for en moderat stigende Skala, naar vi i det hele taget skulde indføre en Indkomstskat. Jeg har i saa Henseende aldeles ikke forandret Mening; det er endnu min Overbevisning, at naar vi endelig til syvende og sidst komme til en Afgørelse af disse Love, saa ville vi ogsaa komme til en moderat stigende Indkomstskat. Derimod har jeg aldrig sagt, at jeg vilde gaa saa vidt ogsaa at ville have en stigende Skala, hvad Formueskatten angaar; det har jeg aldrig nogen Sinde sagt, og jeg har heller ikke i Sinde at sige det nu. Men paa det nævnte Punkt, paa selve Indkomstskatten, mener jeg ganske vist, som jeg altid har ment, at det er ikke mere end rimeligt og billigt, at de meget store Indtægter betales forholdsvis noget mere end Middelindtægterne; den stigende eller rettere sagt den synkende Skala, som findes i Forslaget, gælder jo kun de ganske smaa Indtægter, men hele Middelindtægten bør — forekommer det mig — ikke beskattes fuldt saa højt som de meget store Indtægter; det har jeg altid ment, og det mener jeg endnu. Men et enkelt Medlem har jo ingen Grund til nu paa dette Tidspunkt at stille Forslag i denne Henseende, det har ingen Betydning og kan efter min Mening gøre Sagen Skade;

det er den Slags Ting, hvorom der først, naar Afgørelsen ligger for — og den ligger ikke for i Aar — kan være Tale om at komme frem med sine Tanker. — Saa er der endelig Spørgsmaalet om disse 4 Loves Sammenkobling. Der staar jeg nærmest paa Flertallets Side; jeg kan ikke indse, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at holde disse Love: fra den ene Side Overførselsloven eller Tilbageførselsloven og Indkomstskatteloven og paa den anden Side Toldloven og Brændevinsforhøjelsen, samlede under et. Det forekommer mig, at de falde i to naturlige Grupper, og at der ikke er nogen tilstrækkelig Forbindelse mellem dem. Den højtærede Minister har gjort eet gældende, nemlig at der dog er den Forbindelse, at ved denne Indkomstskattelov og Overførselslov taber Staten saa meget — særlig ved, at man er gaaet bort fra den gennemgaaende Formueskat og gaaet over til en Kapitalskat — at der derigennem kan findes en nødvendig Forbindelse mellem disse to Love og Forbringen om en forhøjet Brændevinsskat. Ja, det kan man jo sige, men saa kunde man jo ogsaa, selv om man blev staaende ved Kapitalindkomstskatten og ikke gik til den gennemgaaende Formueskat, sige, at man kunde forhøje den en lille Smule; thi den er nemlig *meget lav*. Den er, selv naar man tager Hensyn til den Halvering af Hartkornsskatten, som man *maaske* kan vente af disse Lovforslag, dog ingenting mod den tilbageblivende Hartkornsskat, saa at det vilde ikke være saa uhyre uretfærdigt i Stedet for $\frac{3}{4}$ pCt. at sige $1\frac{1}{4}$ pCt. af Kapitalindkomsten, og saa vilde man efter de Beregninger, som ligge for, opnaa at faa den Indtægt ud af Formuen, som Regeringen i alt Fald fra først af har beregnet, at man skulde have. Jeg skulde nu imidlertid ikke have omtalt dette nærmere, hvis der ikke var en anden Betragtning, som jeg i denne Anledning vil gøre gældende, en Betragtning, som jo for øvrigt kun er en Gentagelse af, hvad jeg udtalte ved Finanslovens 1ste Behandling her i Salen, altsaa i forrige Oktober Maaned. Det forekommer mig at være tydelig og klart, at hvis man vil have disse Skattelove gennemførte og særlig de to, som have en almindelig Interesse, ikke alene for dem, som særlig interessere sig for Told, men især for Landbruget, altsaa Overførselsloven og Indkomstskatteloven, saa er der en af to Veje at gaa, enten at indskrænke sig til at faa de to Love og lade Toldloven og Brændevinsskatten ligge rolig hen til bedre Tider, lad saa enhver